

Rolnummer 572
Arrest nr. 31/94 van 31 maart 1994

A R R E S T

In zake : het beroep tot gedeeltelijke vernietiging van artikel 51, 2°, van het decreet van de Vlaamse Gemeenschap van 27 januari 1993 houdende wijziging van, onder meer, het decreet van 12 juni 1991 betreffende de universiteiten in de Vlaamse Gemeenschap, ingesteld door F. Bollengier en A. Foriers.

Het Arbitragehof,

samengesteld uit de voorzitters L. De Grève en M. Melchior, en de rechters K. Blanckaert, P. Martens, Y. de Wasseige, G. De Baets en H. Coremans, bijgestaan door de griffier L. Potoms, onder voorzitterschap van voorzitter L. De Grève,

wijst na beraad het volgende arrest :

*

*   *

I. *Onderwerp van het beroep*

Bij verzoekschrift dat aan het Hof is toegezonden bij op 17 juni 1993 ter post aangetekende brief en ter griffie is ingekomen op 18 juni 1993, hebben Francine Bollengier, docente V.U.B., wonende te Duffel, Italiëlei 171, en André Foriers, docent V.U.B., wonende te Wilrijk-Antwerpen, Rucaplein 5, beroep tot gedeeltelijke vernietiging ingesteld, wegens schending van de artikelen 10 en 11 van de Grondwet (vroegere artikelen 6 en *6bis*), van artikel 51, 2°, van het decreet van de Vlaamse Gemeenschap van 27 januari 1993 houdende wijziging van het decreet van 12 juni 1991 betreffende de universiteiten in de Vlaamse Gemeenschap, van de wet van 3 augustus 1960 houdende toekenning van sociale voordelen aan de universiteiten en gelijkgestelde inrichtingen, van de wet van 24 december 1976 betreffende de budgettaire voorstellen 1976-1977, van de wet van 7 april 1971 houdende de oprichting en de werking van de Universitaire Instelling Antwerpen en van de wet van 28 mei 1971 houdende de oprichting en de werking van het Limburgs Universitair Centrum (*Belgisch Staatsblad* van 19 februari 1993).

II. *De rechtspleging*

Bij beschikking van 18 juni 1993 heeft de voorzitter in functie de rechters van de zetel aangewezen overeenkomstig de artikelen 58 en 59 van de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Arbitragehof.

De rechters-verslaggevers hebben geoordeeld dat er geen aanleiding was om artikel 71 of 72 van de organieke wet toe te passen.

Van het beroep is kennisgegeven overeenkomstig artikel 76 van de organieke wet bij op 9 juli 1993 ter post aangetekende brieven.

Het bij artikel 74 van de organieke wet voorgeschreven bericht is bekendgemaakt in het *Belgisch Staatsblad* van 17 juli 1993.

Bij beschikking van 24 augustus 1993 heeft de voorzitter de termijn voor het indienen van een memorie tot 15 september 1993 verlengd op verzoek van de Vlaamse Regering dat aan het Hof werd toegezonden bij op 23 augustus 1993 ter post aangetekende brief.

De Vlaamse Regering, Jozef II-sstraat 30, 1040 Brussel, heeft een memorie ingediend bij op 15 september 1993 ter post aangetekende brief.

Van die memorie is kennisgegeven overeenkomstig artikel 89 van de organieke wet bij op 30 september 1993 ter post aangetekende brieven.

Verzoekers hebben een memorie van antwoord ingediend bij op 29 oktober 1993 ter post aangetekende brief.

Bij beschikking van 6 december 1993 heeft het Hof de termijn waarbinnen het arrest moet worden gewezen, verlengd tot 17 juni 1994.

Bij beschikking van 21 december 1993 heeft het Hof de zetel aangevuld met rechter-verslaggever H. Coremans ter vervanging van rechter-verslaggever L. De Grève, die tot voorzitter werd gekozen.

Bij beschikking van 20 januari 1994 heeft het Hof de zaak in gereedheid verklaard en de dag van de terechtzitting bepaald op 8 februari 1994.

Van die beschikking is kennisgegeven aan de partijen en hun advocaten bij op 20 januari 1994 ter post aangetekende brieven.

Op de terechtzitting van 8 februari 1994 :

- zijn verschenen :
  - . Mr. C. Talboom *loco* Mr. J. Calewaert, advocaten bij de balie te Antwerpen, voor de verzoekers;
  - . Mr. P. Devers, advocaat bij de balie te Gent, voor de Vlaamse Regering;
- hebben de rechters-verslaggevers H. Coremans en Y. de Wasseige verslag uitgebracht;
- zijn voornoemde advocaten gehoord;
- is de zaak in beraad genomen.

De rechtspleging is gevoerd overeenkomstig de artikelen 62 en volgende van de organieke wet, die betrekking hebben op het gebruik van de talen voor het Hof.

III. *Onderwerp van de bestreden bepaling*

De bestreden bepaling voegt een achtste lid toe aan artikel 181 van het decreet van 12 juni 1991 betreffende de universiteiten in de Vlaamse Gemeenschap. Die toevoeging luidt als volgt :

« Voor de berekening van de bij artikel 87 voorgeschreven minimumduur met het oog op benoeming of aanstelling tot hoofddocent, hoogleraar, buitengewoon hoogleraar of gewoon hoogleraar, wordt de duur van benoeming of aanstelling als lid van het onderwijzend personeel overeenkomstig de voor de inwerkingtreding van het decreet toepasselijke regelgeving, meegerekend. »

Artikel 87 van het decreet van 12 juni 1991 betreffende de universiteiten in de Vlaamse Gemeenschap bepaalt hoe lang iemand in het zelfstandig academisch personeel benoemd of aangesteld moet zijn geweest om te kunnen worden bevorderd tot respectievelijk hoofddocent, hoogleraar, buitengewoon hoogleraar of gewoon hoogleraar.

IV. *In rechte*

- A -

Het verzoekschrift

A.1.1. De verzoekers betogen vooreerst dat zij als docenten aan de Vrije Universiteit Brussel doen blijken van het wettelijk vereiste belang om het beroep tot vernietiging in te stellen. Als vroegere leden van het vast benoemd wetenschappelijk personeel zouden zij op het vlak van de anciënniteit binnen het zelfstandig academisch personeel worden gediscrimineerd ten overstaan van hun collega's met anciënniteit als leden van het onderwijzend personeel.

A.1.2. Als enig middel voeren de verzoekers de schending aan van de artikelen 6 en *6bis* van de Grondwet doordat de duur van de benoeming of aanstelling van personen die vóór de inwerkingtreding van het decreet van 12 juni 1991 tot het onderwijzend personeel behoorden, wel in aanmerking wordt genomen bij de berekening van de vereiste anciënniteit voor een benoeming of aanstelling tot hoofddocent, hoogleraar, buitengewoon hoogleraar of gewoon hoogleraar, terwijl dit niet het geval is met de anciënniteit van personen die vóór de inwerkingtreding van het decreet van 12 juni 1991 tot het vast benoemd wetenschappelijk personeel behoorden.

De verzoekers zijn van oordeel dat dit onderscheid op geen enkele objectieve rechtsgrond berust en dat de benadeling van de vroegere leden van het vast benoemd wetenschappelijk personeel geen enkel evenredigheidsverband vertoont met de aard van de categorie van personeel.

De memorie van de Vlaamse Regering

A.2. De Vlaamse Regering merkt in haar memorie op dat de bestreden decreetsbepaling tot doel heeft te verduidelijken dat, voor benoemingen of aanstellingen in het zelfstandig academisch personeel in graden hoger dan die van docent, de door de betrokkenen als lid van het onderwijzend personeel onder de vroegere wetgeving verkregen anciënniteit wordt meegeteld bij de berekening van de in artikel 87 van het decreet van 12 juni 1991 bedoelde duur.

Volgens de Vlaamse Regering kan de decreetgever, om het mogelijk te maken dat in de komende vier of zes jaar hoofddocenten, hoogleraren, buitengewone en gewone hoogleraren zouden kunnen worden benoemd, bepalen dat rekening kan worden gehouden met anciënniteit die werd verkregen onder de oude wetgeving, voor zover die anciënniteit in verband staat met een onderwijsopdracht.

De Vlaamse Regering merkt op dat de leden van het zelfstandig academisch personeel belast zijn met drie hoofdopdrachten, met name academisch onderwijs verstrekken, wetenschappelijk onderzoek verrichten en in voorkomend geval wetenschappelijke dienstverlening aan de gemeenschap. De vroegere leden van het wetenschappelijk personeel dienden in principe, voor zover zij in het zelfstandig academisch personeel werden gerangschikt, te worden benoemd in de laagste graad van het zelfstandig academisch personeel, dit is de graad van docent. Zulks vloeit voort uit de afwezigheid, in hunnen hoofde en in principe, van de nodige ervaring op het vlak van academisch onderwijs. Omgekeerd dienden de docenten of hoogleraren uit het vroegere stelsel wel te worden geacht voldoende ervaring te hebben inzake wetenschappelijk onderzoek.

De Vlaamse Regering betoogt dat die beginselen konden worden doorgetrokken op het gebied van de vereiste anciënniteit om te worden bevorderd binnen het zelfstandig academisch personeel. De anciënniteit die is verkregen als lid van het onderwijzend personeel onder de vroegere wetgeving impliceert immers naast ervaring op onderwijsvlak ook ervaring op het vlak van het wetenschappelijk onderzoek, terwijl de anciënniteit die is verkregen als lid van het wetenschappelijk personeel onder de vroegere wetgeving niet impliceert dat men naast ervaring op het vlak van het wetenschappelijk onderzoek ook ervaring op onderwijsvlak heeft. Op grond van die redengeving en vanwege het feit dat het gaat om een overgangsregeling is de Vlaamse Regering van mening dat het gemaakte onderscheid niet rechtens ongeoorloofd is.

De memorie van antwoord van de verzoekers

A.3. Verzoekers merken in hun memorie van antwoord vooreerst op dat de leden van het vroegere vast benoemde wetenschappelijk personeel volwaardig werden opgenomen in de groep van het zelfstandig

academisch personeel. Luidens artikel 87 van het decreet van 12 juni 1991 worden alle leden van het zelfstandig academisch personeel op gelijke wijze behandeld op het gebied van de voor promotie vereiste ancienniteit, ongeacht hun vroegere functie binnen de universiteit. Pas door de bestreden bepaling worden de vroegere leden van het wetenschappelijk personeel op dat vlak gediscrimineerd ten aanzien van de leden van het onderwijzend personeel.

De verzoekers betogen dat nergens uit de wordingsgeschiedenis van het decreet van 12 juni 1991 blijkt dat het de bedoeling was een onderscheid in te bouwen tussen het vroegere personeel met een onderwijsopdracht en het vroegere wetenschappelijk personeel. Het zou integendeel in de bedoeling hebben gelegen het vroeger bestaande onderscheid tussen onderwijzend en wetenschappelijk personeel - en de vroeger bestaande misbruiken in dat verband - weg te werken. De intentie van de hervorming was volgens de verzoekers juist om zowel de wetenschappelijke vorsers als het academisch personeel niet langer te beoordelen op hun loutere onderwijscapaciteiten maar wel op hun specifiek inhoudelijk werk waarbij wetenschappelijke vorsers op hun waarde zouden worden geschat. Verzoekers concluderen dan ook dat er geen objectieve en redelijke verantwoording bestaat voor het bestreden onderscheid, te meer daar het precies de bedoeling was om één enkele categorie van zelfstandig academisch personeel te creëren.

Verzoekers gaan tot slot in op hun concrete situatie. Zij voeren aan dat uit hun curricula blijkt dat hun verdiensten ontegensprekelijk vaststaan, zodat zij zonder objectieve en redelijke verantwoording worden gediscrimineerd ten aanzien van collega's met vroegere onderwijsopdrachten.

- B -

B.1.1. Luidens hoofdstuk IV van het decreet van 12 juni 1991 betreffende de universiteiten in de Vlaamse Gemeenschap bestaat het academisch personeel van de universiteiten van de Vlaamse Gemeenschap uit leden die behoren tot het «zelfstandig academisch personeel» en uit leden die behoren tot het «assisterend academisch personeel». Die categorieën komen in de plaats van het onderwijzend en het wetenschappelijk personeel van vóór dat decreet.

Luidens artikel 65 van het decreet van 12 juni 1991 hebben de leden van het zelfstandig academisch personeel tot opdracht het verrichten van wetenschappelijk onderzoek, het verschaffen van academisch onderwijs in het vakgebied of de vakgebieden die hen zijn toegewezen en eventueel het verrichten van wetenschappelijke dienstverlening aan de gemeenschap. De leden van het assisterend academisch personeel staan luidens artikel 66 van dat decreet de leden van het zelfstandig academisch personeel bij in hun taak.

Bij het zelfstandig academisch personeel bestaan luidens artikel 64, eerste lid, van het voornoemde decreet volgende graden : docent, hoofddocent, hoogleraar, gewoon hoogleraar en buitengewoon hoogleraar.

B.1.2. Artikel 181 van het decreet van 12 juni 1991 voorziet in een overgangsregeling voor de leden van het vroegere wetenschappelijke personeel die vast benoemd waren: het universiteitsbestuur dient, op grond van door hem voorafgaandelijk vast te stellen criteria, te beslissen elk van die leden al dan niet te rangschikken in één van de graden van het zelfstandig academisch personeel. Het universiteitsbestuur herbepaalt de opdracht van de personeelsleden die aldus worden gerangschikt. De leden van het vroegere vast benoemde wetenschappelijk personeel die niet in het zelfstandig academisch personeel werden gerangschikt, behouden hun graad en wedde tot hun uitdiensttreding, onverminderd hun eventuele overheveling naar het administratief of technisch personeel.

B.1.3. Artikel 87 van het decreet van 12 juni 1991 bepaalt onder meer de in de regel vereiste minimumduur van benoeming of aanstelling om binnen het zelfstandig academisch personeel in de hogere graden dan die van docent te worden benoemd of aangesteld, onverminderd de vrijheid die aan elke universiteit wordt gelaten om die duur te verlengen. Zo kan een persoon die ten minste twee jaar docent is, worden benoemd of aangesteld tot hoofddocent, een persoon die ten minste vier jaar lid is van het zelfstandig academisch personeel tot hoogleraar en een persoon die ten minste zes jaar lid is van het zelfstandig academisch personeel tot gewoon of buitengewoon hoogleraar. Zoals het decreet van 12 juni 1991 luidt, kan de vereiste duur van benoeming of aanstelling pas bij de inwerkingtreding van het decreet een aanvang nemen.

De bestreden bepaling schrijft uitdrukkelijk voor dat de duur van benoeming of aanstelling als lid van het onderwijzend personeel onder de regelgeving die van toepassing was vóór de inwerkingtreding van het decreet van 12 juni 1991, in aanmerking komt voor de benoeming tot hoofddocent, hoogleraar, buitengewoon hoogleraar of gewoon hoogleraar.

In de memorie van toelichting wordt de bestreden bepaling als volgt verantwoord: « Dit artikel beoogt een noodzakelijke en evidente overgangsbepaling om latere betwistingen te vermijden. Vóór de inwerkingtreding van het decreet van 12 juni 1991 waren er immers geen leden van het zelfstandig academisch personeel en dus had de interpretatie voor moeilijkheden kunnen zorgen » (*Gedr. St.*, VI. R., 1992-1993, nr. 241/1, p. 20).

B.1.4.1. Luidens artikel 21, § 1, van de wet van 28 april 1953 betreffende de inrichting van het universitair onderwijs door de Staat, zoals vervangen door artikel 22 van de wet van 21 juni

1985 betreffende het onderwijs, behoorden tot het onderwijzend personeel van de rijksuniversiteiten : de gewone hoogleraren, de buitengewone hoogleraren, de hoogleraren, de geassocieerde hoogleraren, de docenten en de geassocieerde docenten.

Luidens paragraaf 3 van dat artikel omvatte een voltijdse opdracht in het onderwijzend personeel onderwijs- en onderzoeksactiviteiten, en eventueel activiteiten van dienstverlening aan de gemeenschap.

B.1.4.2. Krachtens het koninklijk besluit van 31 oktober 1953 tot vaststelling van het statuut van de geaggregeerden, de repetitoren en het wetenschappelijk personeel bij de rijksuniversiteiten, zoals onder meer gewijzigd door het koninklijk besluit van 21 april 1965, hadden de leden van het vast benoemd wetenschappelijk personeel van de universiteiten in de regel het verrichten van wetenschappelijk onderzoek en het verlenen van bijstand aan de leden van het onderwijzend personeel tot opdracht.

Met name dienden de assistenten, luidens artikel 6 van voornoemd koninklijk besluit van 31 oktober 1953, zoals vervangen door artikel 1 van het koninklijk besluit van 21 april 1965, zich verder te bekwamen in de wetenschappen en werden ze toegevoegd, hetzij aan de titularissen van cursussen om hen bij te staan in hun onderwijs en in hun laboratorium- en seminariewerking, hetzij aan de titularissen van cursussen of aan de hoofdbibliothecaris om, ten behoeve van vorsers, de werkinstrumenten tot stand te brengen die de inzage van de universitaire verzamelingen vergemakkelijken.

Luidens artikel 12 van voornoemd koninklijk besluit van 31 oktober 1953 werden de werk-leiders toegevoegd aan de titularissen van cursussen om hen bij te staan in het onderwijs, op het stuk van organisatie, toezicht over en beoordeling van de werkzaamheden der studenten alsmede ten aanzien van de wetenschappelijke activiteit van de dienst.

De conservators, de faculteitsgeaggregeerden en conservators-geaggregeerden hadden luidens de artikelen 16 en 17 van voornoemd koninklijk besluit hoofdzakelijk taken op wetenschappelijk vlak.

B.1.4.3. Artikel 41 van de wet van 27 juli 1971 op de financiering en de controle van de

universitaire instellingen bepaalde dat de raden van bestuur van de door de Staat gesubsidieerde universitaire inrichtingen voor hun personeel een statuut vaststellen dat gelijkwaardig is aan het statuut vastgesteld door de wetten en reglementen voor het personeel van de universitaire inrichtingen van de Staat.

B.1.4.4. Krachtens artikel 1, in samenhang gelezen met artikel 3, van de wet van 21 juni 1985 betreffende het onderwijs kunnen de leden van het wetenschappelijk personeel slechts aanspraak maken op een rustpensioen ten laste van de Schatkist mits ze onder meer «de wetenschappelijke anciënniteit verworven hebben en de titels bezitten die vereist zijn voor de vaste benoeming tot assistent in de rijksuniversiteiten». Luidens artikel 4 van die wet zijn die personeelsleden onder meer onderworpen aan de wets- en verordeningsbepalingen die op het wetenschappelijk personeel van de universiteiten van toepassing zijn inzake de te verlenen graden en de toekenningsvoorwaarden ervan.

B.2. Verzoekers waren vóór de inwerkingtreding van het decreet van 12 juni 1991 betreffende de universiteiten in de Vlaamse Gemeenschap lid van het vast benoemd wetenschappelijk personeel van de Vrije Universiteit Brussel. Zij werden, bij beslissing van het universiteitsbestuur, met toepassing van artikel 181 van dat decreet gerangschikt in een graad van het zelfstandig academisch personeel, namelijk in die van docent.

Verzoekers voeren aan dat de bestreden bepaling de artikelen 10 en 11 van de Grondwet (vroegere artikelen 6 en *6bis*) schendt doordat de duur van benoeming of aanstelling als lid van het onderwijzend personeel wel in aanmerking komt voor de berekening van de vereiste duur van benoeming of aanstelling om te worden benoemd tot hoofddocent, hoogleraar, buitengewoon hoogleraar of gewoon hoogleraar, maar niet de duur van de prestaties als lid van het vast benoemd wetenschappelijk personeel.

B.3. De grondwettelijke regels van de gelijkheid en de niet-discriminatie sluiten niet uit dat een verschil in behandeling tussen categorieën van personen wordt ingesteld, voor zover dat verschil op een objectief criterium berust en het redelijk verantwoord is.

Het bestaan van een dergelijke verantwoording moet worden beoordeeld rekening houdend met het doel en de gevolgen van de betwiste maatregel en met de aard van de ter zake geldende

beginselen; het gelijkheidsbeginsel is geschonden wanneer vaststaat dat er geen redelijk verband van evenredigheid bestaat tussen de aangewende middelen en het beoogde doel.

B.4. Niet betwist is dat voor een bevordering binnen de groep van het zelfstandig academisch personeel voorwaarden van duur van benoeming of aanstelling kunnen worden opgelegd.

De decreetgever vermag, bij het bepalen van de duur van benoeming of aanstelling die is vereist om in een hogere graad van het zelfstandig academisch personeel te worden benoemd, rekening te houden met de voorheen bestaande verschillen in taakomschrijving tussen de leden van het voorheen bestaande onderwyzend personeel en de leden van het voorheen bestaande vast benoemd wetenschappelijk personeel, voor zover die verschillen relevant zijn in het licht van de taakomschrijving van de leden van het zelfstandig academisch personeel.

B.5. De leden van het zelfstandig academisch personeel hebben krachtens artikel 65 van het decreet van 12 juni 1991 betreffende de universiteiten in de Vlaamse Gemeenschap zowel het verrichten van wetenschappelijk onderzoek als het verschaffen van academisch onderwijs tot hoofdpdracht.

Eén van de oogmerken van voormeld decreet bestond erin een harmonieus uitgebouwde loopbaan uit te tekenen voor al diegenen die hun wetenschappelijk lot met de universiteit wensten te verbinden. Het tot dan bestaande onderscheid tussen de leden van het « vastbenoemd wetenschappelijk personeel » en de leden van het « onderwyzend personeel » werd opgeheven en beide categorieën werden in principe in één academisch korps geïntegreerd. Die integratie werd verantwoord vanuit de overweging dat de bestaande academische loopbaan diende te worden aangepast aan nieuwe realiteiten zoals « een steeds groter wordende overlapping tussen het doceren en het begeleiden van studenten bij oefeningen, practica en seminariewerken ». Ter zake werd verduidelijkt : « Zonder dat de statuten dit bepalen, of zelfs tegen de statuten in, werden talrijke leden van het vastbenoemd wetenschappelijk personeel in de praktijk jarenlang autonoom belast met zelfstandige onderwijs- en/of onderzoeksactiviteiten die officieel tot de bevoegdheid en verantwoordelijkheid van het onderwyzend personeel behoren. De integratie van het vastbenoemd wetenschappelijk personeel (eerstaanwend assistenten, werkleiders en faculteitsgeaggreerden) en het onderwyzend personeel in één academisch korps is in feite niets meer dan een decretale erkenning van een spontaan gegroeide situatie. » (Memorie van Toelichting, *Gedr. St.*, Vl. R.,

1990-1991, nr. 502/1, pp. 35-36, en Verslag, *Gedr. St.*, Vl. R., 1990-1991, nr. 502/7, p. 15). De decreetgever was van oordeel dat aan die leden van het « vastbenoemd wetenschappelijk personeel » de graad van docent, of - in mindere mate - van hoofddocent zou worden toegekend. (Memorie van Toelichting, *ibidem*, p. 37).

De eigenlijke invulling van de academische loopbaan zou door de universiteiten zelf worden vastgelegd, zodat de overheid zich diende te beperken tot het bepalen van de randvoorwaarden van het personeelsbeleid. Daarbij werd overigens uitdrukkelijk bepaald dat elk van de graden bij het zelfstandig academisch personeel een benoemings- of bevorderingsgraad was : « Dit betekent dat de tewerkstelling gedurende een bepaalde termijn in een bepaalde graad van rechtswege geen graadverhoging meebrengt. Wil een universiteit iemand van haar academische personeelsleden bevorderen, dan zal zij moeten nagaan of deze persoon beantwoordt aan de door haar voor elk van deze graden voorafgaandelijk vastgestelde inhoudelijke criteria. Anciënniteit is derhalve geen voldoende motivering voor een bevordering. » (Memorie van Toelichting, *ibidem*, p. 36, en Verslag, *ibidem*, p. 15).

Het decreet stapte ook definitief af van de overwaardering van het doceren van een bepaalde cursus in de academische loopbaan. « Ongeacht hun graad krijgen de leden van het academisch personeel voortaan een vakgebied toegewezen. Binnen dit vakgebied verdeelt het universiteitsbestuur, of de organen die het aanwijst (vakgroepen, departementen), de te verrichten onderwijs- en onderzoeksopdrachten en de dienstverlening aan de gemeenschap over al het tot de vakgroep behorend zelfstandig academisch personeel. Elk van de drie universitaire opdrachten wordt voortaan als evenwaardig ingeschat. De best geschikte en meest gemotiveerde persoon wordt met elke opdracht belast. » (Memorie van Toelichting, *ibidem*, p. 37, en Verslag, *ibidem*, p. 15-16).

Uit die vaststellingen leidt het Hof af dat de enkele duur van benoeming of aanstelling als lid van het onderwijzend personeel overeenkomstig de vóór de inwerkingtreding van het decreet van 12 juni 1991 toepasselijke regelgeving niet redelijkerwijze kan verantwoorden dat, wat de voorwaarden voor bevordering betreft, een verschillende behandeling wordt ingevoerd tussen de twee voorheen bestaande groepen die thans dat zelfstandig academisch personeel uitmaken.

Om die redenen,

het Hof

vernietigt artikel 51, 2°, van het bestreden decreet van de Vlaamse Gemeenschap van 27 januari 1993 in zoverre het artikel 181 van het decreet van 12 juni 1991 betreffende de universiteiten in de Vlaamse Gemeenschap met een achtste lid aanvult.

Aldus uitgesproken in het Nederlands, het Frans en het Duits, conform artikel 65 van de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Arbitragehof, op de openbare terechtzitting van 31 maart 1994.

De griffier,

De voorzitter,

L. Potoms

L. De Grève